

MIRADORS PRIVILEGIATS DE LA PRECIPITACIÓ

TEXT ORIOL ARGEMÍ
I PERE ESTEBAN

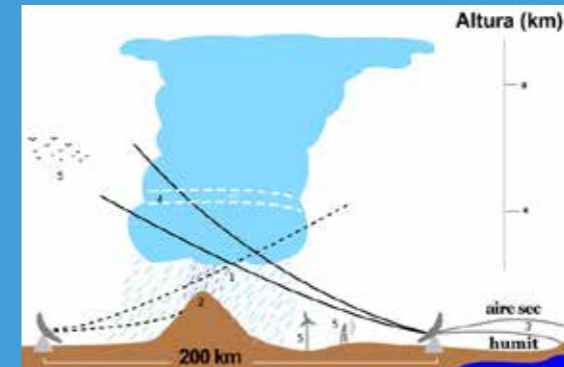
El radar de Tivissa-Llaberia s'ubica a dalt de la Miranda (919 m), a la serra de Llaberia. FOTO / RAMON BAYLINA

Quan som a la muntanya, la precipitació ens pot afectar per canvis importants en l'estat dels camins, dificultat dels barrancs o desconfort tèrmic, entre altres efectes. Quan va associada a tempesta, caldrà estar molt atents també als llamps i, fins i tot, a fenòmens de temps sever com el vent fort o la pedra. A més a més, no hem d'oblidar la precipitació en forma de neu, ben present a les nostres muntanyes durant la meitat freda de l'any.

Una de les aplicacions més visitades a *meteo.cat* és la visualització de la precipitació en temps real que s'ofereix gràcies a la Xarxa de Radars Meteorològics (XRAD) del Servei Meteorològic de Catalunya. La imatge que ofereix és una composició a partir de les dades generades pels quatre radars dels quals disposa la xarxa.

El primer radar en funcionament va ser el de Vallirana, que es troba al cim del puig Bernat (535 m), al massís de l'Ordal. Garanteix la cobertura de tota l'àrea metropolitana de Barcelona. El segon més antic és el radar ubicat al mirador del puig d'Arques (533 m), al

bell mig de les Gavarres. Es troba al Baix Empordà i cobreix principalment el sector nord-est de Catalunya i el golf de Lleó. Gràcies a les seves vistes privilegiades, serveix de punt de guaita per a la vigilància dels incendis forestals. El tercer fou el radar de la Panadella (825 m), ubicat molt a prop del punt geodèsic de la Creu del Vent, entre les comarques de la Segarra i l'Anoia. Aquest radar dona una millor cobertura dels Pirineus, especialment del sector occidental i les comarques de Lleida. La seva ubicació, a l'altiplà central, li dona molt de pes en la generació de la imatge composta. El quart, i últim, és el radar de Tivissa-Llaberia, instal·lat especialment per

Alguns dels errors principals que afecten la qualitat de la imatge de precipitació oferta pel radar.

1. Atenuació del senyal per intensitat de precipitació.
2. Bloqueig orogràfic.
3. Propagació anòmla.
4. Banda brillant.
5. Ecos no meteorològics.

cobrir les comarques del sud de Catalunya, serres prelitorals, costa tarragonina, franja de ponent i Depressió Central. Aquest radar es troba dalt del cim de la Miranda de la serra de Llaberia (919 m), fronterera entre la Ribera d'Ebre i el Baix Camp. La seva ubicació és espectacular per la cinglera que presideix.

La selecció d'aquests emplaçaments privilegiats no és casualitat. Les muntanyes i, en general, una orografia complexa poden bloquejar el senyal dels radars i afectar negativament la qualitat de les dades. Disposar de més d'un radar permet obtenir informació complementària, tot «omplint» o corregint algunes de les àrees que presenten bloqueig. Els radars estan situats, doncs, a llocs estratègics de la nostra geografia.

La figura adjunta mostra, de forma simplificada, alguns dels principals errors dels radars, com les atenuacions per la intensitat de la precipitació o per l'orografia del terreny. També s'hi veu com es complementen radars ubicats en dos vessants oposats d'una serralada per contrarestar el bloqueig que presenta un dels radars en una direcció concreta. En futurs articles entrarem més a fons en la interpretació de les imatges i els errors associats.

En definitiva, allà on estiguen fent la vostra activitat, si teniu connexió a la xarxa, disposeu de dades de distribució i evolució de la precipitació gràcies a la imatge de la XRAD. Aquesta ofereix una resolució de píxel d'1 km² sobre tot el territori, gairebé a temps real i durant les 24 hores del dia. Una eina molt útil quan siguen a la intempèrie i vulgueu més informació dels canvis del temps a curt termini.

Encordats

PER DANI BRUGAROLAS

Màrqueting i narcisisme

Deia Reinhold Messner l'any 1981, en aquell incunable descatalogat que és *Séptimo grado, clean climbing* que «la gente inteligente ha dejado de valorar las ascensiones por el eco publicitario que obtengan, y ha empezado a fijarse en la elegancia con que han sido llevadas a cabo, las dificultades que han entrañado y cómo éstas han sido vencidas». I afegia: «Se persigue un ideal, abrir nuevas rutas insuperablemente difíciles presididas por la elegancia de estilo». Aquesta idea és tan vigent avui com a finals dels setanta. Podem continuar diferenciant dues menes d'alpinistes segons fugin o no de la comercialització de les muntanyes. Però els motius comercials continuen darrere de molts projectes alpins. Els seus protagonistes són dones i homes producte. Planifiquen i executen els seus projectes per l'aspecte estètic i no tant pels mèrits alpinístics. L'objectiu és provocar un impacte visual: el vídeo penjat a les xarxes socials, la fotografia per a un anunci o per a la portada d'una revista. En un temps en què com a usuaris ens bombardegen amb milers d'imatges, l'impacte d'aquestes es dilueix. D'un vídeo passem a l'altre sense ni fixar-nos-hi. Menystenim les activitats que no van acompanyades d'imatges potents o de vídeos espectaculars. Entre tanta informació no som capaços de destriar què és una activitat interessant o innovadora i què no ho és. Si l'escalada d'una cara nord als Alps amb prou feines repetida no va acompanyada d'un vídeo fet des de l'helicòpter o de fotografies professionals, deixa de ser una activitat puntera? Convindreu amb mi que no, que l'escalada té mèrit per si mateixa, independentment del *tinglado* que hagi muntat l'as del màrqueting de torn.

Tot això té la seva traducció en la nostra manera d'escalar muntanyes. La gent «normal», els i les que podríem definir-nos com a aficionats, en tant que no som professionals, també busquem l'espectacularitat de les nostres activitats. Ens ensenym als altres a través de les xarxes socials. Però a les xarxes és fàcil caure en una excessiva complaença en les pròpies qualitats. És fàcil mostrar-nos excessivament satisfets de nosaltres mateixos, com a escaladors o muntanyencs. Tinc una estona mentre espero que el dentista furgui els meus queixals. Miro Instagram i fullejo el Facebook. Un col·lega hi ha penjat un vídeo fent psicobloc. L'altre ensenya dues fotos d'una vieta com si estigués superant els límits a la pitjor paret del món. Una coneguda ha penjat tres fotos mig despullada. Es veu que té calor. Les xarxes ens han fet perdre la vergonya.

Ens ensenym davant dels altres com si res. També quan escalem. Ens volem vendre com si fóssim productes. Som boníssims. Deia Messner que s'oposava al que ell anomenava una olimpíada de l'alpinisme «en el que solo cuentan los tiempos y la puntuación». Deia que l'autèntica escalada fugia de l'impacte mediàtic. Deia que pujar muntanyes obeeix només a la recerca d'una autèntica sensació de llibertat. No sé si d'això en podríem fer un vídeo ben potent.

A les xarxes socials és fàcil caure en una excessiva complaença en les pròpies qualitats.

La teva botiga de muntanya a Andorra

Venda i lloguer Esquí i material de muntanya

CARVING ESPORTS 1
C. Mossèn Cinto Verdaguier, s/n
AD300 Ordino - Andorra
Tel. +376 850 900

carving@andorra.ad
www.carvingesports.com

CARVING ESPORTS 2
C. Babot Camp, 15
AD500 Andorra la Vella
Tel. +376 850 901

SKISET